

камъ сиромашество, и тува преминува животъ сиромашень, но въ день судебный ще даде счетъ (хесапъ) като богатъ.

125. Праведни-тѣ богатства, познаватся отъ разумность-та, коя-то има да благодари Бога оный, кой-то ги е придобилъ.

126. Добро-то повѣреніе, заплащася съ добра вѣрность.

127. Най добро-то е богатство, кое-то може да даде нѣкой на дѣца-та си, да ги воспитае (отхрани) добръ и честно.

128. Струвай добро оному, кой-то ти струва зло, зацо-то така щешъ го побѣди.

129. Трѣба да почитаме за добръ братъ оногова, кой-то помага намъ съ имѣніе-то си, и не оногова, кой-то е намъ единокровенъ, а послѣ оставя насъ да страдаме.

130. Пріатели-те са на двешный вѣкъ соглядатели (спіони, чешити) на наши-те дѣла.

131. Человѣцы-те въ това превосходятъ скотове-те, зацо имать слово-то; но когда словеса-та имъ не са разумни, тогда скотове-те (добитацы-те) по горни са отъ человѣцы-те.

133. Съ терпѣніе-то достига человекъ въ окончаніе-то на свое-то намѣреніе.